

villige til at give 3—9 Øre mere for en halv og 6—8—10 Øre mere for en hel Flaſke af deres Øl. Man udsætter ſig da for, at de Ølforter, ſom man maa onſke blive mere udbredte her i Landet, blive mødarbejdede, naar der lægges ſaa ſtor en Skat derpaa. Hvis man derimod fulgte den af Folketinget foreſlaaede Vej, at beſtatte Alkoholprocenten af, hvad der overſtiger 2 à 2¼ Procent — hvilken Grænſe man ſætter, ſpiller ikke ſaa ſtor en Rolle, naar Skatten ſaſtſættes procent- eller halvprocentvis — ſaa vil den Skat, ſom falder paa diſſe Ølforter, ikke blive af en ſaadan Højde, at den kunde øve nogen Indflydelse paa Forbruget deraf, ſaa vil tværtimod Forbruget af de lettere Ølforter, ſom dog falde ind under Skatten, ſtige; thi de lettere Ølforter, ſom falde ind under Skatten, vilde da i meget væſentlig Grad fortrænge de ſtærkere Ølforter, ſom falde ind under Skatten. Baade i moralsk, Afholdenheds-, i ſocial og økonomiſk Hende er den Forandring, der er ſtet, ved at man har inddraget alt det Øl paa over 2¼ Procent Alkohol ind under Skatten, en overordentlig ſtadelig Forandring. Men ſaa er der tillige givet den Beſtemmelse i ſidſte Stykke af § 2, hvorved den ærede Finansminister faar Ret til at nøde Bryggerne til at lade Ølet blive liggende ſaa længe, indtil det har ſaaet den Styrke, ſom udkræves til at være ſtattepligtigt, eller, om man vil, han kan nøde Bryggerne til at lade Ølet ligge ſaa længe, at det enten naar den Styrke eller bliver fordærvet. Det ſtaar i Ministerens Magt at behandle Bryggerne ſulbſtændig, ſom han vil. Hvis det ſkulde hændes, hvad man maatte haabe fra et moralsk og ſocialt Standpunkt, at Tilbøjeligheden i Danmark blev større til at drikke ſtattefrit Øl, og der af den Grund kom færre Benge ind i Statskaſſen, ſaa har Ministeren det i ſin Haand at nøde ethvert Bryggeri til at lade Ølet ligge ſaa længe, at det enten fordærves eller bliver ſtattepligtigt. Det, ſom ſtaar her i § 2, er noget, ſom jeg ikke har ſet Mage til, ſom ikke nogen har ſet Mage til. Det ærede Medlem for Præſtens Amts 6te Valgkreds ytrede rigtig nok Forventning om, at Ministeren vilde fortolke Loven paa en eſtkværdig Maade, og den ærede Miniſter undlod ikke at nikke dertil. Jeg tillægger ikke den Slags Meningsubveſlinger her i Salen nogen afgørende Betydning, ſtønt jeg ikke tvivler om, at det ærede Medlem virkelig nærer ſaadanne Forhaabninger til den ærede Miniſter og har ſaa ſtor Tillid til ham, og ſtønt jeg ikke tvivler paa, at den ærede Miniſter i Djæbliffet har de beſte, meſt

imødefommende og lempeligſte Henſigter lige overfor Bryggerne. Men kommer det Tidspunkt, at der ſkulde komme færre Benge ind i Statskaſſen, kunde det dog være, at den ærede Miniſter vilde ſætte Statskaſſens Interesſe højeſt og ſige: Jeg har Magten, og ſaa bruger jeg den! Jeg tror overhovedet aldrig, at der paa en Skattelov er givet vor Regering en ſaadan Myndighed. Og naar det aldrig før er ſtet, at der er givet vor Regering en ſaadan Myndighed, ſaa tillader jeg mig, dog at ſpørge dette Ting, hvorledes det kan falde paa at give denne Myndighed til en Miniſter og en Regering, hvis hele Syſtem dog i en Uarrække har været en Ræde af Overgreb og Uretfærdigheder, har haaret Præget af perſonlige Forfølgelſer og Forurettelſe mod enhver, ſom traadte dens Henſigter i Vejen ſamtidig med, at den har viiſt Begunſtigelſe og Overbærenhed mod dem, ſom Miniſteren og Regeringen betragter ſom ſine Tilhængere og Haanblangere? Det er den Maade, hvorpaa dette Ting har betragtet og har Ret til at betragte den nuværende Regering. Er der ſtet noget, ſom i Virkeligheden kunde forandre vor Ret til at betragte Regeringen paa den Maade? Og ſaa vil man i denne Regerings Haand lægge en ſaadan Myndighed. Hvor tør man give en ſtor Klaffe af dygtige Medborgeres Velſærd paa den Maade i Regeringens Haand, at Regeringen kan ſtalte og valte dermed, ſom den vil? Jeg havde ikke ventet, at et ſaadan Forſlag kunde finde Anbefaling fra den Side, ſom dog hidtil har ſtaaet ſammen med os i Modſtanden mod Regeringen og betragtet Regeringen, ſom jeg her ſiger. Jeg havde mindſt ventet det af det ærede Medlem for Præſtens Amts 6te Valgkreds, ſom ju ſelv har affattet den Erklæring, ſom blev oplæſt fra Formandsſtolen den 1ſte April 1885, hvori der opfordres til Broderkrig, eller hvori der i alt Fald ſtilles Broderkrig i Udſigt. Det Ord Lød fra det ærede Medlems Hen, ſom nu er ſaa ſpaafærdig og ſaa miniſteriel. Der er gaaet 6 Aar ſiden den Tid, og diſſe 6 Aar havde fremkaldt en ſtor Forbedring hos det ærede Medlem i den nævnte Retning. Hvad angaar den Forventning, ſom det ærede Medlem udtalte, om hvilke Bryggere der vilde være tilbøjelige, og hvilke der ikke vilde være tilbøjelige til at ſøge at omgaa Loven, ſaa tror jeg, at man gerne kan lade være at anſtille diſſe Betragtninger; Tiden vil nok komme til at lære os, hvorledes Loven vil komme til at virke, og jeg er overbeviiſt om, at der vil finde en Beſtræbſe Sted hos